

Csodák nyomában

2020 december 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Fény derült a titokra!

Sokan csak legyintenek a csodák hallatán, mondván, a tudomány előbb vagy utóbb úgyis logikus választ ad rájuk. Vannak azonban, akik hivatásszerűen, éppen a tudomány bevonásával vizsgálják őket. Ezek a posztulátorok, akik az egyház megbízásából kutatják egy-egy ilyen eset valódiságát. A tét nem kicsi, hiszen a csoda a boldoggá és szentté avatás előfeltétele. De mit tekint csodának az egyház? És hogyan bizonyítható? Erről mesélt nekünk

Kovács Gergely okleveles posztulátor, aki Mindszenty József bíboros boldoggá avatásának ügyét is egyengeti.

A szentek tisztelete a kereszténység korai időszakában a vértanúk kultuszából fejlődött ki. A IV. században, a római kori keresztényüldözések végével aztán már a kiemelkedően példás keresztény élet is elegendő lett a szentté avatáshoz. A titulust szerzetesek, apácák, remeték és az egyházi hierarchia egyéb képviselői mellett uralkodó családok tagjai is megkaphatták. Így lett szent többek között a magyar *I. István*, akit hittérítői-uralkodói erényei alapján mint népének apostolát, a helyi egyház megszervezését és a szükségét szenvedők pártfogóját emeltek a szentek sorába.

A középkor végén rögzített és rendszerezett kanonizációs gyakorlat 1588-ban a Rítuskongregáció keretében intézményesült (ma Szentté Avatási Ügyek Kongregációja), amelynek székhelye a vatikáni XII. Piusz téren található. A boldoggá és szentté avatások legfőbb döntéshozója és egyedüli bírója a pápa.

A boldoggá avatás mint a szentté avatás előfeltétele a XVI–XVII. században lett gyakorlat. Az új intézmény bevezetésének a célja az volt, hogy a túlonúl lassú kanonizációs eljárás lefolytatása közben, belátható időn belül megtörténjen egy „fél szentté avatás”, amely lehetővé teszi a tiszteletre méltó jelölt bizonyos korlátok közötti nyilvános egyházi tiszteletét (lásd keretes írásunkat). A régi kanonizációs eljárásoknak már az elindítására is évtizedeket kellett várni. Azóta viszont, köszönhetően *II. János Pál* és *XVI. Benedek* pápa rendelkezéseinek, erre ma már az illető halála után öt évvel is sor kerülhet. Sőt, olykor még ennél is hamarabb. *Kalkuttai Szent Teréz* (1910–1997) ügyét halála után a szokásos öt helyett egy évvel nyitották meg, *II. János Pál* pápa szentté avatási eljárása pedig, ha nem is „santo subito” (azaz 'legyen szent azonnal' – ahogy a több százezres tömeg skandalálta a pápa temetésekor), de még halálának évében elindult.

Ha az illető halála után több mint harminc évvel veszi kezdetét a procedúra, a késlekedést meg kell indokolni a Szentszék számára. Ebben Magyarország különösen érintett, hiszen a kommunizmus alatt a Szentszékkel való kapcsolattartás korlátozott volt, így több eljárás csak a rendszerváltás után kezdődhetett meg. Így volt ez például *Boldog Apor Vilmos* püspök esetében is: az eljárása 1946-ban indult meg, de 1949-ben fel kellett függeszteni, és érdemben csak 1989-ben folytatódhatott.

Csodák nyomában

A Magyarországi Mindszenty Alapítványt maga a névadó hozta létre 1972-ben, hogy könyveit kiadja, és ezek bevételéből a keresztény magyar karitatív és kulturális intézményeket támogassa. A rendszerváltozást követően aztán a szervezet tevékenysége kiszélesedett, *Mindszenty József* bíboros boldoggá és szentté avatási ügyének hivatalos kezdeményezője és finanszírozója és más magyarok ügyeinek segítője lett. *Kovács Gergely* okleveles posztulátor, a Magyarországi Mindszenty Alapítvány képviselője budapesti irodájában foglalkozik a szentek és boldogok csodáival is, 2017-ben könyvet is írt ezekről.

– Mivel ez egyházz jogilag szabályozott megbízatás, úgy is mondhatnám, hogy én egyfajta „ügyvéd” vagyok, aki az adott ügyet képviseli az illetékes főpásztor előtt. Hivatalosan a latin szó is azt jelenti, hogy „kérelmező”. Az eljáráshoz kapcsolódó munka nagy része egyházmegyei szinten zajlik, de ez nem jelenti azt, hogy ha római fázisba kerül egy ügy, akkor a helyi posztulátornak nincsen feladata, mert továbbra is segítjük a kinti munkát, később pedig részt veszünk a boldoggá avatási szertartás előkészítésében, megszervezésében – mondta a Demokratának Kovács Gergely.

A posztulátor feladatai alapvetően három szegmensre oszthatók. Van egy kutatói része, amikor is megismerik a posztuláltat, tanulmányozzák az alapvető és a róla szóló szakirodalmat, levéltári anyagokat, illetve kapcsolatot tartanak azokkal a kutatókkal, akik a jelölttel foglalkoznak. A másik részét a konkrét posztulátori feladatok ellátása, tehát az adatok összegyűjtése, valamint a boldoggá és szentté avatás indokainak megfogalmazása alkotja. A harmadik a tisztelettel való kapcsolattartás, valamint a tiszteletnek a gondozása, ezen belül előadások, közösségi találkozások, imaalkalmak, médiamegjelenések szervezése, könyvek és cikkek publikálása, folyóirat-terjesztés és sok minden egyéb.

Tudományos alapok

A szentté és boldoggá avatásnak egyaránt előfeltétele, hogy a tiszteletre méltó személyhez valamiféle csoda köthessen. A hivatalos definíció szerint csodának az a jelenség tekinthető, ami a természet fizikai és biológiai rendjét

meghaladja. Ezeknek a bizonyítására a posztulátor ma már a tudományt hívja segítségül. Hála a fejlődésnek, a kanonizációs eljárás során a szükséges csodák bizonyítására széles eszköztára van az egyháznak.

– Számos megmagyarázhatatlan és rendkívüli gyorsaságú gyógyulásról is tud az egyház, a római szakaszban egész orvoscsoportok vizsgálják az egyes ügyeket. A csodákat néha nagyon leegyszerűsítik az emberek, mondván, „a tudomány majd megtalálja rá a magyarázatot száz év múlva”. Ezek azonban sokkal bonyolultabbak, ma már nagyon részletesen és nagyon szigorúan vizsgálják az eseteket Rómában – szögezi le Kovács Gergely.

Így történt *Boldog Marija Petkovi?* boldoggá avatása kapcsán is. A nővér 1906-ban szüzességi fogadalmat tett, különböző katolikus szervezetek tagja volt, és maga is alapított ilyeneket. Csodatétele egy perui tengeralattjáró legénységének megmenekülése volt 1988-ban. *Roger Cotrina Alvarado*, a tengeralattjáró tisztje hozzá imádkozott, és kérte a segítségét, amikor egy japán halászhajó nekiütközött hajójának. Kérése meghallgattatott, mivel emberfeletti erővel sikerült kinyitnia a fedélzeti nyílást, így a legénység megmenekült. Miután a Kongregáció mérnökei és szakértői bebizonyították, hogy a történetek ellentmondanak a fizika törvényeinek, II. János Pál pápa 2003. június 6-án boldoggá avatta Marija Petkovi?ot.

Hasonló vizsgálat zajlott le a XIX. századi Spanyolországban egy tizenhárom éves lány esetében, akinél az ?t ellátó szájszész a szájnyalkahártya sipolyos elfekélyesedését, krónikus csonthártyagyulladás és szinte az összes fog kihullásával fenyeget? fogszuvasodást állapított meg. A nagyobb baj elkerülése érdekében az orvos szükségesnek látta az összes fog eltávolítását, de mivel az érzéstelenítés és fájdalomcsillapítás módszerei akkor még gyerekcip?ben jártak, a hatodik húzás után – látva a kislány szenvedését – a m?veletet abbahagyták, az orvos pedig gyógyíthatatlannak ítélte a betegséget. Ekkor döntött úgy a család, hogy a XVII. században élt *Maria Angela Astorch* anya közbenjárását kéri, akit a kislány apja is tisztelt. *Carmen* fájdalmi rövidesen megsz?ntek, egy hónapon belül pedig meggyógyult az ínye és a szájnyalkahártyája. Ezután új fogak kezdtek kin?ni a régié helyén, melyek minden kín nélkül kilökdösték a még bent lev? foggyökereket is. Az orvosok megdöbbenek a gyógyuláson, mert bár a szakirodalomban olyan már el?fordult, hogy a maradandó fog kinövését követ?en el?bújjon még egy-két új, de a teljes harmadik fogazat megjelenésére a biológia törvényei nem adnak magyarázatot. Maria Angela Astorchot II. János Pál Pápa 1982-ben boldoggá avatta.

Gyógyítások

Szent II. János Pál pápa már életében híres volt a csodás kegyelmi eseményekr?l, de ilyeneket sosem vizsgál a Kongregáció, ugyanis a közbenjáró életében történ? csodás vagy annak vélt esetek ma már nem képezhetik a boldoggá és a szentté avatási eljárás tárgyát. Kizárólag az adott személy halála utáni, égi közbenjárását veszik figyelembe. A Szentírás persze tud arról, hogy a Szentléleknek vannak olyan, az emberi képességeket meghaladó karizmái, amilyen a gyógyítás is lehet. Az egyház viszont ezekkel az esetekkel kapcsolatban mindig nagyon óvatos, hiszen az ilyesmit számos egyéb pszichés tényez?, köztük a tömegpszichózis is befolyásolhatja.

A szentté avatási eljárások mind azt a célt szolgálják, hogy a legkonkrétabb információkat tudja az egyház összegy?jteni egy adott személyr?l, az életér?l, a haláláról és a tiszteletér?l. A jelenkori ügyek esetében a közvetlen szemtanúk a legfontosabbak. A régiéknél, ahol ilyenek már nem élnek vagy kevesen vannak, az egyház a velük egykor beszélt fültanúkat is meghallgatja, de a hitelesség érdekében ilyen ügyekben inkább a történettudomány kap meghatározó szerepet. A vizsgálatok során olyanok véleményére is kíváncsiak, akik valamiért ellenzik az ügyet, vagy fenntartásaik vannak. Az egyháznak, mint Kovács Gergely mondja, nem célja a szentek szaporítása. Jól mutatja ezt a több mint huszonöt éve tartó *Mindszenty*-ügy is.

Bizonyítási probléma

Mindszentyt fehér vértanúként szokták emlegetni, ami azt jelenti, hogy vértanúi sorsot élt, megpróbáltatásai felértek egy vértanúsággal. *Rákosi Mátyás*, félve a nemzetközi visszhangoktól, nem akart mártírt csinálni bel?le, viszont számtalan eszközt bevetettek annak érdekében, hogy hitelét, személyiségét lerombolják, így szenvedései felértek a halállal. A bíboros szentté avatási eljárása 1994-ben kezd?dött. Az ügy szakmai összesítése, a Positio 2016 végére készült el; a kongregáció teológus szakért?i 2018 júniusában az életszentség megvalósulása egyhangú pozitív álláspontra jutottak.

– Mindszenty bíboros eljárásának érdemi része lezárult, *Ferenc* pápa úgy döntött, hogy megvalósult az életszentség, és ezért jogosult a katolikus egyház tiszteletére, ugyanis egész életében az evangéliumot hirdette és

a keresztény hitet szolgálta – fejt ki Kovács Gergely.

A magyar katolikus közösség számára az idén szeptemberben Budapestre tervezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus elhalasztása kettős veszteség, hiszen bíztak benne, hogy az esemény apropóján talán megvalósulhat Mindszenty József bíboros boldoggá avatása. Bár ehhez még egy orvosilag és teológiailag kivizsgált és a Kongregáció által hitelesített csoda is szükséges.

– Az általunk felterjesztett imameghallgatást, ami egy rákos beteg megmagyarázhatatlannak tűnő gyógyulásáról szólt, a Kongregáció első körben nem fogadta el, mert amikor ez megtörtént, még nem voltak a kivizsgálására alkalmas diagnosztikai eszközök a magyar kórházakban, utólag pedig nem lehet CT-t készíteni – magyarázza a posztulátor.

A hit megerősítése

– Fontos célja a keresztény értelemben vett csodának, hogy egy személynek vagy egy közösség tagjainak, akik ennek a részesei, az életét valamilyen módon megváltoztassa, hitét megerősítse. De természetesen nem csak katolikusok, sőt nem is csak hívők részesülhetnek a csodák megtapasztalásában. Elég, hogy csak egy mustármagnyi nyitottság is legyen valakiben Isten felé – mondja Kovács Gergely.

A posztulátor szerint a csodák nem öncélúak. Nem azért történnek, hogy valakit boldoggá vagy szentté avassanak miattuk, és nem is látványosságként szolgálnak. Rendeltetésük, hogy Isten teremtesse, gondviselje és bennünket szeretne szívére irányítsák a figyelmünket.

– Az Úr Jézus csodái egyrészt hitelesítették az ő megváltói küldetését, másrészt felébresztették a korabeli zsidóság Istenbe vetett személyes hitét. Napjaink csodái az Úr Jézuséinak bizonyos értelemben a folytatásai. Fontos tudni, hogy a csodákat nem a szentek viszik végbe, hanem a szentek közbenjárására mindig Isten – fűzi hozzá Kovács Gergely. Mint mondja, a csoda megtörténte nem attól függ, hogy ki hogyan és mennyit imádkozik.

Erre nincs egy égi szabályzat, ez organikus dolog, amibe mi innen nem láthatunk bele. Ezért kell tudni elfogadni a csodát, és azt is, amikor elmarad, még ha utóbbi sokszor nehezebb is. A csoda megjelöli és próbára teszi az embert, ahogy egy hétköznapi értelemben vett „csoda” is, mint például egy lottónyeremény. Azt mondják, hogy a nyertesek többsége eltékozza a pénzt, és tönkremegy az élete, miközben milliók vágnak arra, hogy az ő számaikat húzzák ki. A csoda hatásait a Jóisten látja, ezért a benne részesülő személyt vagy közösséget komoly személyes felelősség elé is állítja, szól az egyház egyik fontos tapasztalata.

A boldoggá avatással (beatificatio) és a szentté avatással (canonisatio) a római katolikus egyház ünnepélyesen kijelenti, hogy az elhunytat Isten befogadta az örök boldogságba. A boldoggá avatás a szentté avatási eljárás legfontosabb állomása. A boldoggá avatottat az egyház helyi szentnek nyilvánítja, de ennek a tiszteletnek vannak korlátai: csak egy bizonyos régióban vagy közösségben tisztelhetik, és csak szentszéki engedéllyel szentelhetnek templomot a tiszteletére. A szentté avatás ezzel szemben az egész egyház számára kötelező jelleggel elírja a korábban boldogként tisztelt személy liturgikus tiszteletét. A boldoggá avatás feltétele az életszentség; a vértanúság vagy a Ferenc pápa által nemrég beiktatott életfelajánlás elismerése. Ha a tisztelt személy nem vértanú, szükséges egy csoda is, amely bizonyíthatóan a boldoggá avatásra jelölt közbenjárásának tudható be. A szentté avatáshoz ezenfelül még egy csoda bizonyítására van szükség.

Bilau Lothár - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló